Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

31 октомври 2019 година *

„Обжалване — Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Оттегляне на първоначалното решение на апелативния състав, с което се отхвърля частично искането за обявяване на недействителност на словната марка на Европейския съюз „REPOWER“

По дело C-281/18 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 20 април 2018 г.,

**Repower AG**, установено Брузио (Швейцария), за което се явяват R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein и V. Kling, Rechtsanwälte,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

**Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)**, за която се явяват D. Botis и J. F. Crespo Carrillo, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

**repowermap.org**, установено в Берн (Швейцария), за което се явява P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: K. Lenaerts, председател на Съда, изпълняващ функцията на председател на втори състав, T. von Danwitz и C. Vajda (докладчик), съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: V. Giacobbo-Peyronnel, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 14 март 2019 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 16 май 2019 г.,

* Език на производството: френски.

постанови настоящото

## Решение

1 С жалбата си Repower AG иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 21 февруари 2018 г., Repower/EUIPO — repowermap.org (REPOWER) (T-727/16, EU:T:2018:88, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля жалбата му за отмяна на решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 3 август 2016 г. (преписка R 2311/2014 - 5 (REV), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни repowermap.org и Repower (наричано по-нататък „спорното решение“).

## Правна уредба

2 Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1) е изменен с Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. (ОВ L 341, 2015 г., стр. 21), който влиза в сила на 23 март 2016 г. Тъй като спорното решение е прието на 3 август 2016 г., към него се прилагат разпоредбите на Регламент № 207/2009, изменен с Регламент 2015/2424.

3 Регламент № 207/2009, изменен с Регламент 2015/2424, съдържа дял IX, озаглавен „Процедурни разпоредби“. В този дял се намира раздел I, озаглавен „Общи разпоредби“, в който попадат членове 75—84 от Регламента. Член 4 от Регламент 2015/2424 предвижда, че някои разпоредби на Регламент № 207/2009 ще се прилагат едва от 1 октомври 2017 г. Сред тези разпоредби са член 75, член 80, параграфи 1 и 2 и член 83 от Регламент № 207/2009. В случая, предвид датата на приемане на спорното решение, член 75, член 80, параграфи 1 и 2 и член 83 от Регламент № 207/2009 остават приложими към това решение в първоначалната си редакция.

4 Член 75 от Регламент № 207/2009, озаглавен „Мотивиране на решенията“, гласи:

„Решенията на Службата се мотивират. Те се основават единствено на основанията, по които страните са имали възможност да вземат позиция“.

5 Член 80 от Регламент № 207/2009, озаглавен „Заличаване или отмяна“, гласи в параграфи 1 и 2:

„1. Когато Службата е извършила вписване в регистъра или е взела решение, което съдържа явна процедурна грешка по вина на Службата, тя прави нужното вписването да бъде заличено или решението да бъде отменено. В случаите, когато има само една страна в производството, чиито права се засягат от вписването или решението, заличаването на вписването или отмяната на решението се постановяват, макар за страната грешката да не е била явна.

2. Заличаването на вписването или отмяната на решението, така както са посочени в параграф 1, се постановяват, служебно или по искане на една от страните в производството, от отдела, който е извършил вписването или е взел решението. Заличаването или отмяната се постановяват в рамките на шест месеца, считано от датата, на която е извършено вписването в регистъра или на която е било взето решението, след консултация със страните в производството и с евентуалните притежатели на права върху въпросната марка на Общността, които са вписани в регистъра“.

6 Член 83 от Регламент № 207/2009, озаглавен „Позоваване на общите принципи“, гласи:

„При липса на процедурни разпоредби в настоящия регламент, в регламента за прилагането, в правилата за таксите или в процедурния правилник на апелативните състави Службата взема предвид общоприетите в тази област принципи в държавите членки“.

**Обстоятелствата по спора**

7 Общият съд е изложил обстоятелствата по спора в точки 1—12 от обжалваното съдебно решение, както следва:

„1 На 26 юни 2009 г. съгласно Регламент № […] 207/2009 […], жалбоподателят [Repower] получава от [EUIPO] защита в Европейския съюз на международна регистрация № 1020351 на словната марка „REPOWER“.

[…]

3 На 3 юни 2013 г. встъпилата страна, repowermap.org, представя искане за обявяване на недействителност на оспорваната марка […] Тя твърди, че оспорваната марка е описателна и лишена от отличителен характер по отношение на всички стоки и услуги, за които се отнася.

4 На 9 юли 2014 г. отделът по отмяна уважава [частично] искането за обявяване на недействителност […]

[…]

6 На 8 септември 2014 г. встъпилата страна подава пред EUIPO жалба срещу решението на отдела по отмяна на основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009 […].

7 С решение от 8 февруари 2016 г. пети апелативен състав на EUIPO отхвърля жалбата (наричано по-нататък „решението от 8 февруари 2016 г.“). […]

8 На 26 април 2016 г. встъпилата страна подава жалба против решението от 8 февруари 2016 г. в секретариата на Общия съд. [Това] дело е образувано под номер T-188/16.

9 Със съобщение от 22 юни 2016 г. пети апелативен състав уведомява страните, че след подаването на жалбата пред Общия съд по дело T-188/16, repowermap/EUIPO — Repower (REPOWER), апелативният състав е констатирал, че решението от 8 февруари 2016 г. е опорочено поради недостатъчни мотиви по смисъла на член 75 от Регламент № 207/2009 […]. Този състав уточнява, че поради недостатъчните мотиви и в приложение на член 80 от Регламент № 207/2009 […] той счита, че е уместно да оттегли решението от 8 февруари 2016 г., за да извърши задълбочен анализ на отличителния и описателния характер на оспорваната марка с оглед на визираните от този знак стоки и услуги. Посоченият състав приканва страните да представят становища относно намерението му да оттегли решението от 8 февруари 2016 г.

10 Жалбоподателят представя становището си на 5 юли 2016 г. По същество той твърди, че тъй като разпоредителната част на решението от 8 февруари 2016 г. не е била изменена, е било възможно мотивите му да се доразвият съгласно условията по член 83 от Регламент № 207/2009 […] За сметка на това той счита, че оттеглянето на решението от 8 февруари 2016 г. на основание член 80 от Регламент № 207/2009, който не съществува или вече е отпаднал от консолидираната редакция на Регламент № 297/2009, публикувана онлайн в базата данни EUR-Lex, не е възможно, тъй като с посочения член се създават само

правомощия за проверителите на EUIPO и липсата на мотиви не представлява процесуално нарушение по смисъла на член 80 от Регламент № 207/2009. Накрая, жалбоподателят твърди, че от решението на големия апелативен състав на EUIPO от 28 април 2009 г. (преписка R 323/2008-G) (наричано по-нататък „решението на големия апелативен състав“) е видно, че решения на EUIPO, против които има висяща пред Общия съд жалба, не могат да бъдат оттегляни.

11 Встъпилата страна представя становище на 20 юли 2016 г. Тя подчертава, че тъй като член 80 от Регламент № 207/2009 е специално правило, е приложим той, а не общите принципи, към които препраща член 83 от Регламент № 207/2009. Тя също отбелязва, че отговорът на въпроса дали недостатъчните мотиви представляват процесуално нарушение, е несигурен и че е налице значителна вероятност оттеглянето на решението от 8 февруари 2016 г. поради недостатъчни мотиви да е недопустимо. Тя счита, че с оглед на тези обстоятелства най-удачно е да продължи производството пред Общия съд по дело T-188/16, repowermap/EUIPO — Repower (REPOWER).

12 [Със спорното] решение […] пети апелативен състав на EUIPO оттегля решението от 8 февруари 2016 г. […]. Той изяснява, че противно на изразените от страните съмнения, член 80 от Регламент № 207/2009 продължава да се прилага след влизането в сила на Регламент 2015/2424. Освен това той отбелязва, че EUIPO е била задължена да мотивира решенията си, като по-специално анализира мотивите за отказ с оглед на съответните стоки и услуги, поради което недостатъчните мотиви в решението от 8 февруари 2016 г. са явна процедурна грешка по смисъла на член 80 от Регламент № 207/2009, която следва да бъде отстранена“.

**Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение**

8 С жалба, постъпила в секретариата на Общия съд на 10 октомври 2016 г., жалбоподателят иска отмяна на спорното решение.

9 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква четири основания, изведени, първо, от липсата на правно основание, второ, от липсата на компетентност на апелативните състави да оттеглят решенията си, трето, от нарушение на член 80 от Регламент № 207/2009, на насоките за разглеждане на EUIPO, както и на принципите на добра администрация, правна сигурност и сила на пресъдено нещо, и четвърто, от липсата на мотиви.

10 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля изцяло жалбата. Най-напред, в точки 53—59 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че апелативният състав не е могъл да приеме спорното решение на основание член 80, параграф 1 от Регламент № 207/2009, тъй като липсата на мотиви не представлява явна процедурна грешка по смисъла на тази разпоредба. По-нататък, в точки 60—88 и 92—95 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че спорното решение е могло да се основе на общия правен принцип, който допуска оттеглянето на незаконосъобразни административни актове, тъй като са изпълнени условията за прилагане на този принцип. Въпреки че EUIPO е допуснала грешка при избора на правното основание на спорното решение, в точка 89 от обжалваното съдебно решение Общият съд припомня, че такава грешка води до отмяната на съответния акт само когато може да има последици по отношение на неговото съдържание. След като в точки 90 и 91 от обжалваното съдебно решение констатира, че грешката на апелативния състав при избора на правното основание не обосновава отмяната на спорното решение, Общият съд отхвърля жалбата.

**Искания на страните пред Съда**

11 С жалбата си Repower иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да отмени спорното решение, и

– да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

12 EUIPO и repowermap.org искат от Съда да отхвърли жалбата и да осъди Repower да заплати съдебните разноски.

**По жалбата**

***По правния интерес***

*Доводи на страните*

13 Според repowermap.org жалбоподателят вече няма интерес от отмяната на спорното решение. Като се позовава на точка 91 от обжалваното съдебно решение, repowermap.org посочва, че тъй като е констатирал, че решението от 8 февруари 2016 г. е опорочено от липсата на мотиви, Общият съд би трябвало да отмени това решение в рамките на производството по дело, заведено под номер T-188/16, което понастоящем е висящо пред него, в случай че Съдът уважи жалбата и отмени спорното решение. Това щяло да доведе до провеждане на допълнителни производства, чийто резултат най-вероятно нямало да доведе до положение, различно от настоящото. Тъй като по този начин жалбоподателят не може да извлече никаква полза от оставянето в сила на решението от 8 февруари 2016 г., repowermap.org счита, че жалбата е недопустима.

14 По време на съдебното заседание жалбоподателят потвърждава, че продължава да има интерес от отмяната на спорното решение. Препращайки към четвъртото основание на жалбата си той поддържа по-специално че в резултат на спорното решение решението от 8 февруари 2016 г. е било оттеглено изцяло, а това решение е било частично благоприятно за него. Така той стига до извода, че отмяната на обжалваното съдебно решение и на спорното решение, а следователно и оставянето в сила на решението от 8 февруари 2016 г., ще доведат до възобновяване на производството по дело T-188/16, което ще му позволи да предяви претенциите си, включително в производството по обжалване пред Съда, за да попречи на отмяната на последното решение и по този начин да защити правата, които черпи от него.

15 По време на съдебното заседание EUIPO застъпва позицията, че жалбоподателят вече няма правен интерес. Като признава, че част от решението от 8 февруари 2016 г. е в полза на жалбоподателя, EUIPO все пак припомня, че самата тя е признала, че това решение е незаконосъобразно поради липсата на мотиви, така че при тези обстоятелства жалбоподателят няма да може да се позовава на ползата от това решение.

*Съображения на Съда*

16 Съгласно постоянната съдебна практика наличието на правен интерес на жалбоподателя предполага, че резултатът от жалбата може да му донесе полза (решение от 19 октомври 1995 г., Rendo и др./Комисия, C-19/93 P, EU:C:1995:339, т. 13, определение от 5 юли 2018 г., Wenger/EUIPO, C-162/18 P, непубликувано, EU:C:2018:545, т. 13 и цитираната съдебна практика, както и решение от 13 юли 2000 г., Парламент/Richard, C-174/99 P, EU:C:2000:412, т. 33).

17 В случая е безспорно, че решението от 8 февруари 2016 г., което е отменено със спорното решение, е било благоприятно за жалбоподателя в частта, в която отхвърля подадената от repowermap.org жалба срещу решението на отдела по отмяна от 9 юли 2014 г., което на свой ред е било частично благоприятно за жалбоподателя.

18 Така, в случай че жалбата по настоящото дело бъде уважена, а след това спорното решение — отменено, решението от 8 февруари 2016 г. ще остане в сила и резултатът от жалбата ще донесе полза на жалбоподателя. Всъщност евентуалното оставяне в сила на това решение ще позволи на жалбоподателя да запази защитата в Европейския съюз на международна регистрация № 1020351 на словната марка „REPOWER“ за определени стоки и услуги.

19 Тази констатация не се опровергава от доводите на repowermap.org, че в точка 91 от обжалваното съдебно решение Общият съд е посочил, че решението от 8 февруари 2016 г. следва да бъде отменено в рамките на жалбата за отмяна, регистрирана под дело номер T-188/16, и че следователно уважаването на жалбата би предоставило на жалбоподателя само временна полза.

20 Всъщност при преценката на правния интерес Съдът не следва да отрича наличието на такъв интерес, с мотива че в обжалваното съдебно решение Общият съд е преценил инцидентно законосъобразността на решението от 8 февруари 2016 г., при положение че то не е било предмет на подадената пред него жалба. Доколкото е необходимо да се вземе предвид решението от 8 февруари 2016 г., което е неразривно свързано със спорното решение, трябва да се отбележи, че това е въпрос по същество и на етапа на разглеждане на правния интерес Съдът не може да изходи от хипотезата, че решението от 8 февруари 2016 г. е незаконосъобразно. В този контекст е необходимо, но достатъчно, че подадената пред Съда жалба може да донесе — чрез своя резултат — полза на страната, която я е подала, какъвто, видно от точки 17 и 18 от настоящото решение, е настоящият случай.

21 При тези обстоятелства трябва да се констатира, че жалбоподателят има правен интерес от настоящото производство по обжалване.

***По същество***

22 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет основания. С първото си основание жалбоподателят твърди, че като е променила доводите си относно правното основание на спорното решение в хода на производството пред Общия съд — чрез позоваване на общия правен принцип, който допуска оттеглянето на незаконосъобразни административни актове — EUIPO е изменила самия предмет на спора. С второто си основание жалбоподателят твърди, че Общият съд неправилно е приложил общия правен принцип, който допуска оттеглянето на незаконосъобразни административни актове, тъй като разпоредбите на Регламент № 207/2009, в сила към датата на приемане на спорното решение, са lex specialis и като такива не позволяват да се приложи този принцип. С третото си основание жалбоподателят упреква Общия съд, че е обърнал тежестта на доказване по член 83 от Регламент № 207/2009. С четвъртото си основание жалбоподателят твърди, че дори да се предположи, че е приложим общият правен принцип, който допуска оттеглянето на незаконосъобразни административни актове, решението от

8 февруари 2016 г. не е трябвало да се оттегля изцяло по съображения за защита на оправданите правни очаквания. Накрая, петото основание е изведено от липсата на мотиви на спорното решение.

*По първите четири основания*

23 С първите си четири основания жалбоподателят поддържа по същество, че като е приложил общия правен принцип, който допуска оттеглянето на незаконосъобразни административни актове, евентуално във връзка с член 83 от Регламент № 207/2009, Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото.

24 По-конкретно в рамките на второто основание, което следва да се разгледа на първо място, жалбоподателят изтъква по-специално че Общият съд е нарушил принципа, че специалният закон дерогира общия. Според жалбоподателя член 80, параграф 1 от Регламент № 207/2009 не позволява, бидейки изключение и lex specialis, да се прибегне до общоприетите в държавите членки принципи на правото, посочени в член 83 от този регламент, нито до общия правен принцип, който допуска оттеглянето на незаконосъобразни административни актове. Всъщност EUIPO можела да оттегля решенията си само в предвидената в тази разпоредба хипотеза, като в противен случай последната щяла да бъде лишена от смисъл. Жалбоподателят добавя, че с приемането на член 80 от Регламент № 207/2009 законодателят на Съюза е искал да ограничи правото на оттегляне на EUIPO само до предвидената в този член хипотеза.

25 Ето защо, като е разгледал възможността решението от 8 февруари 2016 г. да бъде оттеглено чрез приемане на спорното решение въз основа на общия правен принцип, който допуска оттеглянето на незаконосъобразни административни актове и на член 83 от Регламент № 207/2009, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото.

26 Предвид тези доводи на жалбоподателя трябва да се установи дали Общият съд е нарушил принципа, че специалният закон дерогира общия, като е основал оттеглянето на решението от 8 февруари 2016 г. на общия правен принцип, който допуска оттеглянето на незаконосъобразни административни актове.

27 Съгласно член 80, параграф 1 от Регламент № 207/2009 EUIPO трябва да оттегли всяко решение, което е опорочено от явна процедурна грешка по нейна вина.

28 В това отношение, на първо място, трябва да се уточни, че на посочените от Общия съд в точки 29 и 33—38 от обжалваното съдебно решение основания, които жалбоподателят не оспорва, апелативните състави на EUIPO разполагат с правомощие за оттегляне, предвидено в член 80, параграф 1 от Регламент № 207/2009.

29 На второ място, трябва да се посочи, че от текста на тази разпоредба следва, че явна процедурна грешка по смисъла на разпоредбата е явна грешка от процедурно естество, допусната от EUIPO.

30 Съгласно постоянната практика на Съда за целите на тълкуването на понятието „явна процедурна грешка“ по смисъла на член 80, параграф 1 трябва да се вземат предвид не само съдържанието на този член, но и неговият контекст и целите на правната уредба, от която е част (решение от 5 септември 2019 г., Verein für Konsumenteninformation, C-28/18, EU:C:2019:673, т. 25).

31 Що се отнася до контекста на тази разпоредба, трябва да се уточни, че както член 80, така и член 75 от Регламент № 207/2009, които се отнасят до задължението за мотивиране на решенията на EUIPO, попадат в дял IX от този регламент, озаглавен „Процедурни разпоредби“.

Така от структурата на посочения регламент следва, че процедурните грешки, поради които EUIPO оттегля решенията си по силата на този член 80, параграф 1, касаят по-специално процедурните правила, които се съдържат в този дял, като задължението за мотивиране.

32 Това тълкуване се подкрепя и от целта, преследвана с посочения член 80, параграф 1. Всъщност целта на тази разпоредба е да задължи EUIPO да оттегля решенията, които съдържат явна процедурна грешка, за да се гарантират добра администрация и процесуална икономия. Предвид тази цел няма никакво основание за изключване от приложното поле на член 80, параграф 1 от Регламент № 207/2009 на явните грешки, допуснати от EUIPO във връзка с неспазването на задължението за мотивиране по член 75 от Регламент № 207/2009, който е част от процедурните разпоредби на този регламент.

33 Освен това посоченото тълкуване отразява и постоянната практика на Съда, според която задължението за мотивиране представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за обосноваността на мотивите, тъй като той спада към законосъобразността по същество на спорния акт (решение от 10 юли 2008 г., Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, т. 181).

34 От това следва, че всяко нарушение на задължението за мотивиране, като липса или непълнота на мотивите, представлява процедурна грешка по смисъла на тази разпоредба и че липсата на мотиви, като установената от Общия съд по-специално в точки 77—82 от обжалваното съдебно решение, която опорочава решението от 8 февруари 2016 г., отменено със спорното решение, представлява такава процедурна грешка.

35 Освен това, тъй като, от една страна, от точки 48 и 52 от обжалваното съдебно решение следва, че EUIPO и repowermap.org са знаели за частичната липса на мотиви, която опорочава решението от 8 февруари 2016 г., и от друга страна, от точка 82 от това съдебно решение следва, че въпросната липса на мотиви е трябвало да породи у жалбоподателя съмнения относно законосъобразността на посоченото решение, което жалбоподателят не оспорва на етапа на обжалването, всички страни са могли да установят тази липса на мотиви, от което следва, че става дума за явна процедурна грешка по смисъла на член 80, параграф 1 от Регламент № 207/2009.

36 От това следва, че член 80, параграф 1 от този регламент е приложим в случая. При тези обстоятелства следва да се уважи оплакването на жалбоподателя, че като е приложил общия правен принцип, който допуска оттеглянето на незаконосъобразни административни актове, а не член 80, параграф 1 от посочения регламент, Общият съд е нарушил принципа, че специалният закон дерогира общия.

37 Съгласно постоянната съдебна практика обаче така допуснатата от Общия съд грешка при прилагане на правото не може да доведе до отмяна на обжалваното съдебно решение, ако диспозитивът на това решение, и по-специално изводът, че решението от 8 февруари 2016 г. е било оттеглено валидно със спорното решение, са обосновани по други правни съображения. Всъщност, ако мотивите на решение на Общия съд разкриват нарушение на правото на Съюза, но неговият диспозитив се оказва обоснован по други правни съображения, такова нарушение не може да доведе до отмяната на това решение (решения от 30 септември 2003 г., Biret International/Съвет, C-93/02 P, EU:C:2003:517, т. 60 и цитираната съдебна практика, и от 14 октомври 2014 г., Buono и др./Комисия, C-12/13 P и C-13/13 P, EU:C:2014:2284, т. 62 и цитираната съдебна практика).

38 От гореизложените съображения следва обаче, че EUIPO е била длъжна да оттегли решението от 8 февруари 2016 г. със спорното решение, прието на основание член 80, параграф 1 от Регламент № 207/2009, така че Общият съд правилно е счел, че решението от 8 февруари 2016 г. е било оттеглено правомерно. Тъй като по този начин диспозитивът на обжалваното

съдебно решение се оказва обоснован по изложените в предходните точки от настоящото решение правни съображения, трябва да се извърши замяна на мотиви и да се констатира, че грешката при прилагане на правото, допусната от Общия съд, не може да доведе до отмяна на обжалваното съдебно решение (вж. в този смисъл решение от 28 март 2019 г., River Kwai International Food Industry/AETMD, C-144/18 P, непубликувано, EU:C:2019:266, т. 22).

39 При тези обстоятелства трябва да се констатира, че първите четири основания — които се отнасят до съображенията на Общия съд, основани на общия правен принцип, който допуска оттеглянето на незаконосъобразни административни актове, и на член 83 от Регламент № 207/2009 — са неотносими. Ето защо те следва да се отхвърлят, без да е необходимо да се разглежда допустимостта на първото, второто и четвъртото основание, оспорена от EUIPO и от repowermap.org, нито да се отговаря на довода, че член 80, параграф 1 от Регламент № 207/2009 урежда изчерпателно възможностите за оттегляне на решенията на EUIPO и следователно не допуска такова оттегляне, когато не са изпълнени условията за прилагане на тази разпоредба.

40 Следователно първите четири основания трябва да се отхвърлят.

*По петото основание, изведено от липсата на мотиви в спорното решение*

*– Доводи на страните*

41 С петото си основание жалбоподателят твърди, че обстоятелството, че се е позовал на решението на големия апелативен състав е било пренебрегнато. Според жалбоподателя точка 24 от това решение показва, че апелативните състави не могат да оттеглят решенията си, когато те са предмет на обжалване пред Общия съд. Ето защо не можело да се приеме, че посоченото решение на големия апелативен състав е ирелевантно в случая. Напротив, жалбоподателят счита, че това решение е релевантно, тъй като се прилага към производствата inter partes в областта на марките.

42 Освен това жалбоподателят счита, че Общият съд си противоречи, като приема, от една страна, в точка 80 от обжалваното съдебно решение, че апелативният състав е трябвало да отговори поне накратко на подробните доводи на жалбоподателя, и от друга страна, че апелативният състав не е бил длъжен да отговори на довода на жалбоподателя, изведен от решението на големия апелативен състав.

43 EUIPO и repowermap.org искат основанието да бъде обявено за недопустимо и оспорват по същество доводите на жалбоподателя.

*– Съображения на Съда*

44 Трябва да се отбележи, че съгласно постоянната практика на Съда жалбата трябва точно да посочва пороците на съдебното решение, чиято отмяна се иска, както и конкретните правни доводи, с които се подкрепя това искане, и не трябва всъщност да представлява просто искане за преразглеждане на подадената до Общия съд жалба (решение от 18 октомври 2018 г. Gul Ahmed Textile Mills/Съвет, C-100/17 P, EU:C:2018:842, т. 45 и цитираната съдебна практика).

45 В случая трябва да се констатира, че с доводите си, изведени от липсата на мотиви на спорното решение, жалбоподателят само поставя под въпрос решението на EUIPO, без да изрази каквато и да било критика по отношение на съображенията на Общия съд. Следователно подобни доводи, които не са насочени срещу обжалваното съдебно решение, са недопустими в рамките на производство по обжалване (вж. по аналогия решение от 16 ноември 2017 г., Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/Комисия, C-250/16 P, EU:C:2017:871, т. 28).

46 Що се отнася до довода, че Общият съд си противоречи, като приема, от една страна, в точка 80 от обжалваното съдебно решение, че апелативният състав е трябвало да отговори поне накратко на подробните доводи на жалбоподателя, и от друга страна, че апелативният състав не е бил длъжен да отговори на довода на жалбоподателя, изведен от решението на големия апелативен състав, трябва да се отбележи, че жалбоподателят не посочва коя точка от това съдебно решение противоречи на точка 80 и че като цяло доводите му не са достатъчно ясни, за да могат да се установят с необходимата точност пороците на обжалваното съдебно решение, както и правните доводи в подкрепа на тази критика, което пречи на Съда да упражни своя контрол за законосъобразност (вж. що се отнася до изискването за яснота на доводите, определение от 30 януари 2014 г., Fercal/СХВП, C-324/13 P, непубликувано, EU:C:2014:60, т. 37 и цитираната съдебна практика).

47 Ето защо петото основание трябва да се отхвърли като недопустимо.

48 От всички гореизложени съображения следва, че жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

**По съдебните разноски**

49 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, който се прилага към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

50 След като EUIPO и repowermap.org са направили искане за осъждането на жалбоподателя и последният е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

**1) Отхвърля жалбата.**

**2) Осъжда Repower AG да заплати съдебните разноски.**

Подписи